

РЕШЕНИЕ

№ 2211

гр. София, 02.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 03.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2983** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на В. А. О. от гр. Д., Ж. „В.“, бл. 2, вх. „А“, срещу Решение № 21 / 11. 03. 2010 г. на У. на Националния осигурителен институт, с която е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № *, изх. № 94Е-29600-15 / 05. 11. 2009 г. на ръководителя на Дирекция „Европейска интеграция и международни договори“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, тъй като в новоиздаденото удостоверение УП-3, неправилно бил отчетен трудовия стаж на лицето положен при втора категория труд. Иска се отмяна на атакувания акт и отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО. Представя писмени бележки.

Ответникът - У. на Националния осигурителен институт, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 94Е-29600 / 17. 02. 2009 г. (непредставено по делото, но по отношение на сезирането на административния орган няма спор) жалбоподателят В. А. О., е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО.

С разпореждане № *, изх. № 94Е-29600-15 / 05. 11. 2009 г. на ръководителя на Дирекция „Европейска интеграция и международни договори“, е отказано отпускането

на лична пенсия за ОСВ на О..

С жалба вх. № 94В-1288-1 / 01. 02. 2010 г. е обжалвано горепосоченото разпореждане пред У. на НОИ.

С Решение № 21 / 11. 03. 2010 г. на У. на Националния осигурителен институт, е оставена без уважение жалбата на О. срещу разпореждане № *, изх. № 94Е-29600-15 / 05. 11. 2009 г. на ръководителя на Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”.

С жалба вх. № 94В-1288 / 31. 03. 2010 г., жалбоподателя е оспорил решението на У. на НОИ пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Изрично в съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката в съда се сочи, че не са налице доказателства за датата на връчване на оспореното решение на У. на НОИ, поради което съдът счита, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, посочен в чл.117,ал.4 от КСО.

По делото е спорен единствено размера на осигурителния стаж при условията на втора категория труд на О.. От страна на жалбоподателя се твърди, че размера на осигурителния стаж при условията на втора категория труд е 15 години, 3 месеца и 19 дни, докато от страна на административния орган се сочи, че същия е 14 години, 6 месеца и 8 дни.

Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, до 31 декември 2010 г. включително лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд, могат да се пенсионират, ако отговарят на изискванията за сбор от осигурителен стаж и възраст по чл. 68, но не по-рано от 47 години за жените и 52 години за мъжете при първа категория труд и 52 години за жените и 57 години за мъжете при втора категория труд.

Видно от УП-3 № фс-01-23-4863 / 31. 07. 2000 г., издадено от „Мини Бобов дол” ЕАД, в т. 2 е отбелязано, че жалбоподателят е работил като повърхностен шлосер от 13. 02. 1989 г. до 31. 09. 1991 г. или 2 години, 7 месеца и 18 дни при условията на втора категория труд.

С УП-3 № 1599 / 23. 07. 2009 г., е отбелязано, че жалбоподателят е работил като повърхностен шлосер от 13. 02. 1989 г. до 31. 12. 1990 г. или 1 година, 10 месеца и 18 дни. Със същото УП-3 е анулирано УП-3 № фс-01-23-4863 / 31. 07. 2000 г.

Новото УП-3 е издадено по искане на пенсионните органи, след извършена проверка на личното трудово досие на жалбоподателя от страна на Дирекция „Областна инспекция по труда” К и изготвено писмо (стр. 37) изх. № РД-КК-94-177 / 01. 11. 2005 г.

В случая неправилно е прието, че осигурителния стаж на О. е 14 години, 6 месеца и 8 дни, въз основа на УП-3 № 1599 / 23. 07. 2009 г. или с 9 месеца по-малко от този по УП-3 № фс-01-23-4863 / 31. 07. 2000 г. При искането от страна на пенсионните органи за коригиране на издаденото вече удостоверение, същите са се позовали на извършената проверка и на констатациите в писмо изх. № РД-КК-94-177 / 01. 11. 2005 г. на Дирекция „Областна инспекция по труда” К.

В това писмо обаче липсват констатации, за неправилно определен стаж и

съответно категория труд. Изрично се сочи, че за периода от 13. 02. 1989 г. до 01. 06. 1994 г. в досието не са открити допълнителни споразумения към трудовия договор за промяна на изпълняваната от жалбоподателя длъжност. Не се установило и едностранна промяна на трудовото правоотношение от страна на работодателя.

След като е безспорно, че от 13. 02. 1989 г. жалбоподателя е заемал длъжността повърхностен шлосер, който труд е при условията на втора категория, то следва, че същия е заемал тази длъжност и към 01. 06. 1994 г., след като няма доказателства за настъпила промяна в трудовото правоотношение. Същите данни са отбелязани и в трудовата книжка на О., като изрично в писмото на Дирекция „Областна инспекция по труда” К, се сочи че трудовия стаж вписан в трудовата книжка съответства на съдържащите се в личното трудово досие трудови договори и допълнителни споразумения към тях.

В същото време, вместо в издаденото ново УП-3 да се зачетат тези вписвания до 01. 06. 1994 г., е посочено, че жалбоподателя е бил на тази длъжност до 31. 12. 1990 г., като няма данни от къде са взети данните за това вписване. Дори и без да се зачита стажа при условията на втора категория труд до 01. 06. 1994 г., а само този до 31. 09. 1991 г., жалбоподателя отново има повече от 15 години осигурителен стаж (другите месеци и години са безспорни), тъй като същия е 15 години, 3 месеца и 19 дни.

На основание чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя, и с данните по чл. 5, ал. 4 КСО.

В случая, безспорно от вписванията в трудовата книжка се установява периода на заеманата длъжност, за която и в двете издадени удостоверения е вписано, че е при условията на втора категория труд и доколкото от тези вписвания е видно началния и крайния момент, при липсата на други данни, съдът счита че е налице основание да се приеме, че и по времето на самия период е изпълнявана същата длъжност от жалбоподателя.

В подкрепа на това са и представената (стр. 44) Заповед № 551 / 12. 07. 1991 г. за налагане на дисциплинарно наказание на жалбоподателя О., от която е видно, че към тази дата същия е заемал длъжността „машинен шлосер” към руднична работилница (съответстващо и на допълнително споразумение към трудовия договор от 01.01.1990 г.), а не длъжността стругар, както се сочи в новото УП-3.

При така установеното, съдът счита, че неправилно е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, тъй като О. има повече от 15 години осигурителен стаж при условията на втора категория труд.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че оспорения административен акт е издаден в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Ето защо жалбата следва да бъде уважена като основателна, а преписката – върната на компетентния административен орган за произнасяне съобразно изложените мотиви.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. А. О. от гр. Д., Решение № 21 / 11. 03. 2010 г. на У. на Националния осигурителен институт, с която е оставена без уважение жалбата му

срещу разпореждане № *, изх. № 94Е-29600-15 / 05. 11. 2009 г. на ръководителя на Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”.

ВРЪЩА преписката на Директора на Дирекция „Европейска интеграция и международни договори”, за произнасяне по молбата на В. А. О. от гр. Д. и отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: